

Карнеги е правилъ свойтъ дарения по строго опредѣленъ планъ. Напр., на градъ съ 10,000 души жители, той е отпускалъ даръ 100,000 зл. лева. — по 10 зл. лв. на глава, но при условие, че градътъ всѣкигодно ще дава на библиотеката по 10,000 зл. лв., като предварително отпусне дворно място за постройка на библиотечно здание, достави необходимитѣ книги и се задължи да издържа библиотеката на своя смѣтка. Плановетъ и проектитѣ на строящето се съ Карнегиево съдѣствие и подкрепа здание е трѣбвало да му бѫдатъ предварително представяни за одобрение.

Навикъ е у американцитѣ да подкрепятъ свойтѣ библиотеки. Столици и хиляди неизвестни лица, не такива богаташи като отбеляните, а обикновени граждани, обичатъ да видятъ своите имена да красятъ колонитѣ на вестниците като дарители на библиотеките. Напр., отъ 1 юни 1903 г. до 31 май 1904 г. американските библиотеки сѫ получили 506 отдѣлни дарения въ книги и въ пари; всѣко дарение е било не по-малко отъ 2,500 зл. лв. и една сбирка отъ най-малко 250 книги; общо презъ това време постигли 35,000,000 зл. лв. и 137,000 тома книги.

Презъ 1903 г. въ щата Масачузетъ библиотеките сѫ получили дарения около 450,000,000 зл. лв., безъ стойността на подарените книги, художествени предмети и вещи за нареждане. Отъ 360 собствени библиотечни здания въ този щатъ, 125 сѫ били построени само съ дарения. По това време щата Масачузетъ е ималъ всичко на всичко 3,000,000 население.

Даренията не сѫ само въ щата Масачузетъ. Тѣ сѫ въ всички щати, ако и въ по-малки размѣри.

Американцитѣ не правятъ дарения, за да блеснатъ имената имъ като дарители. Тѣ искатъ жертвите, що праватъ, да бѫдатъ оценени по достоинство: книгите да бѫдатъ поставени на място, каталогизирани, добре да се пазятъ и още по-добре да се използватъ. Тѣ знайтъ още, че, чрезъ библиотеките, децата имъ ще попаднатъ въ добри ръце — въ ръцете на подгответи и съ любовъ относящи се къмъ работата си библиотекари.

В. Класановъ,
библиотекарь на народната библиотека
въ гр. Шуменъ.